

En Çok İmkansızı Sevdim Bir de Seni

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Aralık 2022

Isık çalan rüzgârdın sen
Aşkı ıskalayan mevsimin bakir ovalarında yaşayan
Bir canlı bir çiçek
Hiçliğimin hicretinde saklı tek gerçek
Aştın ayan beyan
Aşına olduğumsa hasret
Arz ettiğimdi aşk
Arşı alaya çıkan bitimsiz özlem

Melundu kimi insan nasıl da kindar
Oysaki bana sevmeyi öğretendi kâinat
Sevmeyi seven delişmen fitratımda saklı nice gizem
İzini sürdüğümdün
Sessizce s/üzüldüğüm günbegün
Aşka çamur atanlara değil
Aşkı ihya edenlere idi hürmetim
Tıpkı sana olduğu gibi
Tutuklu olduğum kadar yıkılmıştı da gönlümdeki mabedim

İsyan edendi zalim
İfa edendi zulme düşkünlüğü
Ve inkâr eden sevgiyi maneviyatı
Çalakalem yaşadığım kadar da sevmiştim seni
En çok da Allah rızası için çıktığım yolda
Nasıl ki rast gelmiştim dumanlı gözlerine...

Özlemle idrak ettiğimdin
Öznemi feda ettiğim
Yüklemi ise beklemek
Sair duygunun saltanatı
Ses etmeden katık yaptığım sevgiyi
Sabra eklemek ve sığındığım Mevla'yı
Gözetendi ne de olsa O:
T/aşkın mizacında yalnızlığın
Gözlerden uzak yaşadığımın

Tek kanıtı idi şiiir ve aşk.

Şiar edindiğim dik yokuş
Ama zora gelmeyi hep sevdim ben
En çok da imkânsızı sevdim
İmkân dâhilinde olan ne varsa ve de kim
Hep rest çektim
Çünkü insan mücadele etmeliydi
Mademki baş koymuştu bir kere Hakkın yolunu
Onca kapanan kapının ardında
Sökün eden hüznün uğruna
Daha da çok sevmeliydi

Sevdim de sefasını süremezken hayatın
Sancıldım şafak vakti
Beni aşka yakın kılandı acılarım
İçimi açtığım sadece Rabbim
Bir de sen
Kuytular da yerleşik bir bitki olsam bile
İhtiyacım olandı aşk ve gün ışığı
Serpilen ruhum
Hali hazırda saklı tuttuğum çocuk yanım

Saflığımla safiyeti aşkın
Sabrıyla eşelediğim toprağı
Kazdım ve kazdım en derin kuyuyu
Sonra da yüreğimi içine attım
Ve sendin bilen nerede saklı olduğumu
Unutulsam da asla sitem ve sitayiş etmem
Çünkü sen içtiğim en kuvvetli manevi rüzgârdın
Rabbimin bana ansızın bahşettiği...